

החתרנות האיראנית בירדן היא כר למאבק ישראלי-ירדני משותף נגד טהרן

04.07.2024 | יוסי מנשרוף written by

שני מחסני האמל"ח המיוחסים לאיראן ולשלוחיה שנחשפו בימים האחרונים בפרברים של רבת עמון בירת ירדן ונחשפו אמש בתקשורת, מבטאים את שיאה של פעילות ציר ההתנגדות בהובלת איראן במרחב הירדני.

הפעילות החתרנית הזו מצד איראן בירדן שואפת להפוך את ירדן לכר פורה למימוש הוראת ח'אמנהאי מ-2014 לחמש את הגדה המערבית. לשם כך, איראן מרחיבה בעקביות את הפרת הריבונות הירדנית, ומנצלת את חולשתה של הממלכה ההאשמית. מהדיווחים בחודשים האחרונים ניכרה עלייה משמעותית בניסיונות של הציר בהובלת איראן להבריח אמל"ח לפלסטינים ביו"ש.

הפרשה הנוכחית מחדדת עוד יותר את הצורך הדחוף של ישראל וירדן להדק את השת"פ הביטחוני כדי להצר את פעילותה של איראן, וחתרנותה במרחב הירדני. נראה שירדן מסתמכת מאוד על הסיוע המודיעיני מצד ישראל וארה"ב, והידוק השת"פ בין ירושלים לרבת עמון יסייע להפיג את המתיחות ביניהן על רקע המלחמה בעזה. ישראל נדרשת להשלים בדחיפות את היערכותה המחודשת בגבול עם ירדן, לסגור את הפרצות ולעבות את הגדר במקומות המועדים.

הקריאה של מפקד משמרות המהפכה, חוסין סלאמי, משלהי נובמבר 2023 לפלסטינים לבצע עוד מתקפת מבול אל-אקצא מדרום, מצפון וממזרח לישראל צריכה לשמש תמרור אזהרה חריף עבור מערכת הביטחון בישראל.

ברקע הדברים, יש לזכור גם התוכנית של גורמים בציר ההתנגדות בהובלת איראן, שנחשפה בתקשורת הישראלית במרץ האחרון, לחדור לישראל מירדן ולבצע פיגוע נרחב ביישובים בשטחה, כפי הנראה, התוכנית ירדה לעת עתה מסדר היום כיוון שנחשפה אך עדיין מדובר בקריאת השכמה לנוכח חומרת האיום הנשקף ממזרח.

בראשית אפריל חשף תחקיר ניו יורק טיימס שמליציות שיעיות שנתמכות בידי כוח קדס וכן פעילים איראנים במערך הטרור של טהראן נושאים את הנשק מסוריה לירדן. משם, האמל"ח מועבר בגבול למברחים בדואים, שמשנעים את הנשק לגבול עם ישראל, שם הוא מועבר לארגוני פשיעה שמובילים אותו ליהודה ושומרון. ממבצע סיכול של השב"כ במרץ האחרון ניתן ללמוד על סוגי האמל"ח המתקדם שאיראן מבקשת להפיץ ביהודה ושומרון. זה כולל מטעני רסס היקפי, מוקשי נ"ט איראני, מרעומים, טילי כתף נ"ט, מטולי אר-פי-ג'י, רימוני יד, אקדחים ורובי סער.

אין לישראל את הפריבילגיה להמתין לסיום המלחמה בעזה, שתימשך שנים, כדי לעצב דוקטרינת ביטחון חדשה שתתאים למציאות של אחרי ה-7 באוק'. האיום המוחשי בהובלת איראן לא מסתכם רק בתוכניתה הגרעינית אלא דווקא בטבעת החנק המתהדקת. זו יצרה כבר כעת רצועת ביטחון בצפון ישראל, באופן חסר תקדים. ישראל שלאחר ה-7 באוקטובר אינה יכולה לעמוד מנגד אלא חייבת לגמול לאיראן כדי להבטיח את ביטחונה הלאומי. טוב תעשה, אם תנסה לרסן את איראן, באמצעים שונים כדוגמת מבצעי מעצר בשטח איראן של פעילי טרור איראנים.

כזכור, באפריל 2022 דווח שהמוסד עצר באיראן את מנצור רסולי, פעיל ביחידה 840 של כוח קודס (יחידה מבצעית חשאית שלפי המדווח אחראית על תכנון ולהקמת תשתיות טרור, מחוץ לאיראן, נגד יעדים מערביים וישראלים), שהודה בחקירתו שתכנן להתנקש באחד מעובדי הקונסוליה הישראלית באיסטנבול, ואף תכנן לרצוח גם גנרל אמריקני בכיר בגרמניה ועיתונאי בצרפת.

האתגר הרב-זירתי מצד איראן מופעל כעת לראשונה באופן מלא, במה שמכונה התלכדות הזירות. שלוחיה של איראן בעיראק, בתימן, בלבנון, ברצועת עזה, ובמידה מסוימת גם בסוריה, תוקפים את ישראל במלחמה הנוכחית. בכך, הם מביאים לכדי מימוש את השאיפה האיראנית לכתר את ישראל בטבעת חנק, ולהעמידה תחת איום קיומי. עם זאת, המלחמה בצפון עדיין מוגבלת ולא גלשה לכדי מלחמה כוללת, ולפיכך האתגר הרב-זירתי עדיין לא פועל במלוא עוצמתו. פעילות ישראלית נגד איראן, וכן מאבק משותף עם ירדן נגד החתרנות האיראנית במרחב הירדני, יבהירו לטהראן שהיא תשא בתוצאות ותשלם מחיר על קידום הטרור נגד ישראל.

במקביל, הפעילות תסייע לישראל לשקם את הרתעתה למול ציר ההתנגדות בהובלת איראן ואת תדמיתה בפני המדינות הסוניות באזור, שהחתרנות האיראנית בירדן מזכירה להן שמאחורי החיוכים שטהראן מפזרת בפניהם מסתתרים כוונות אפלות.

פורסם בישראל היום, בתאריך 27.6.2024.